

Простір для особистої свободи

Повертаєш ключ, натискаєш на ручку, відчиняєш двері, робиш крок і ти тут, на своїй території.

Відчуваєш? Ти можеш видихнути з полегшенням.

Відчуваєш? Тобі не потрібно питати дозволу: спи у ванній, їж у ліжку, фарбуй стіни в леопардовий, клич друзів, виганяй друзів, дурій з дітьми, влаштовуй кіномарафони - живи по-своєму.

Відчуваєш? Це твоє. Ти - це справжній ти, вільний, у своїй тарілці, з власними правилами та забаганками.

Розслабся, тут ти можеш розкидати шкарпетки, робити дірки в стінах, пересувати меблі і спалювати ранковий омлет. Старі тапки? Байдуже. Матрац замість ліжка? Не проблема. Головне, що вдома.

А тепер міксуємо все це, і-і-і-і (інтрига) виходить ВОНО. Ми довго не знали, як саме назвати те відчуття, яке приходить лише тоді, коли ти придбав свою квартиру і переступаєш поріг власної домівки, коли зробив у ній омріяний, обдуманий сотні разів ремонт. Ти заходиш в ідеальний дворівневий пентхаус і тобі добре, бо ти вдома. Чи навпаки: байдуже, що той-таки ремонт ще безпосередньо триває, а навколо купа штукатурки, а ти, щасливий, валяєшся на надувному дивані серед того хаосу, і тут те саме відчуття. Оце і є воно: «Простір особистої свободи».

Тепер ти теж знаєш, що це таке. Але кому треба ця теорія без практики?

Спробуй сам.